

Hirdetések:

1. Ma a katolikus iskolák javára tartunk **gyűjtést**.
2. **Szerdán este fél 7-kor felnőtt katekézis**, utána **háromnegyed 8-tól jegyeskurzus** lesz a *plébánián*.
3. A héten lesz **hamvazószerda**, ami a *nagyböjt* kezdete. **Reggel 8-kor** (iskolamise) és **este 6-kor** lesz **szenzmise** a *Templomban*. Csak ezen a napon végezzük a hamvazás szertartását, tehát a jövő vasárnapi miséken nem lehet hamvazkodni.

Hamvazószerda **szigorú böjti nap**, ami hústilalmat jelent, illetve legfeljebb háromszori étkezést egyszeri jóllakással. A hústilalom nemcsak a szigorú böjti napokon, hanem nagyböjt minden péntekére is vonatkozik.
4. A héten **elsőpéntek** lesz. **Reggel 7-kor** és **este 6-kor** mutatunk be **szenzmise** a *Templomban*. **Délután 5-től szentségimádást** tartunk. Annak elején csendben hódolunk a szentségi Jézus előtt, fél 6-tól elimádkozzuk a zsolozsma esti dicséretét. A mai napon lesz *beteglátogatás* is.
5. Jövő szombat **elsőszombat** lesz. Közös **rózsafüzérezés** lesz a *Templomban este fél 6-kor*, a Rózsafüzér Társulat vezetésével. Imádkozunk *lelki megújulásáért*, valamint *papi és szerzetesi hivatásokért*.
6. Jövő **vasárnap a fél 10-es mise** keretében kerül sor az **elsőáldozásra készülőök befogadására**.
6. A Tanítvány belső lapján egy iránymutatást találunk a **szenzáldozás** módjáról. Olvassuk el figyelmesen, és gondoljuk át, mit tehetünk azért, hogy egyre nagyobb tisztelettel és odaadással vegyük magunkhoz az Úr Testét!
7. Az egyházközség **családi tábort** szervez, amelyre sok szeretettel várunk kis és nagy, fiatal és idős családokat. *A tábor időpontja: 2022. július 30-tól augusztus 3-ig. Helyszín: Pálköve* (Balaton partja).

A férfi beszélget Teremtőjével: – Mi egymillió év neked, ó Uram? – Akár egy pillanat, fiam. – Mennyit ér egymilliárd forint neked, Istenem? – Mint egy fillér, fiam. – Ki tudnál segíteni „egy fillérrel”? – Persze, egy pillanat...

Hivatali idő: hétfőtől csütörtökig 9-13 óra között, pénteken 13-17 óra között.

TANÍTVÁNY

A CEGLÉDI, A CSEMŐI ÉS A NYÁRSAPÁTI
KATOLIKUSOK HETI ÉRTESÍTŐJE

2022. február 27. XV. évf. 9. szám

CEGLÉD RÓMAI KATOLIKUS PLÉBÁNIA

Cím: 2700 Cegléd, Kossuth L. tér 3. Tel: +36-53-311-144

Számlaszám: BB 10103812-08250137-00000000

<http://www.cegledplebania.hu>

szecsodi.peter@vaciegyhazmegye.hu

ÉVKÖZI 8. VASÁRNAP

*A válaszos zsoltár válasza: **Mennyire jólesik nékem, * tégedet, Uram, hálával dicsérnem.***

„Az ember értékét a beszéde szabja meg” (Sir 27,5) – hirdeti a mai olvasmány. Miért van ez így? „A száj a szív bőségéből beszél” (Lk 6,45) – magyarázza Jézus a mai evangéliumi szakaszban. Ennek fényében hasznos és üdvös lenne elgondolkozni beszédmódunkon. A szenzmise elején megvalljuk: „sokszor és sokat vétkeztem, gondolatlanul, szóval...”. Véhetünk Isten és a másik ellen szavainkkal. Ellentmondásos beszédünkre Szent Jakab is felhívja figyelmünket: „*ugyanabból a szájból áldás és átok jön*” (Jak 3,9). Legsúlyosabb vétség, amit szavainkkal elkövethetünk, a káromkodás. Ezt egy külön parancs tiltja. A Katekizmus meghatározása szerint „*a káromkodás Isten, Jézus Krisztus, Szűz Mária és a szentek Nevének sértő használata*” (KEK 2162). A káromlás tehát több mint csúnya beszéd: Istent gyalázó megnyilvánulás. Mózes, a tízparancsolat kihirdetésekor a következőt mondja: „*Uradsnak, Istenednek a nevét ne vedd hiába, mert az Úr nem hagyja büntetlenül azt, aki a nevét hiába veszi*” (Kiv 20,7). Csodálkozhatunk-e, hogy hazánkban, ahol sokan sportot üznek a káromkodásból, megtapasztalja a parancs áthágásának következményeit, mint például az öngyilkosságok számának kiemelkedő arányát (amely a parancs megszegéséből fakadó átkok egyik jele és megnyilvánulása).

Szent Jakab arra is figyelmeztet, hogy nyelvünk veszélyes fegyver, „*tele van halálos méreggel*”, „*vele áldjuk az Urat és az Atyát, és vele átkozzuk az embereket*” (Jak 3,8-9). A felebarát ellen vétünk, amikor pletykálkodunk vagy másokat rágalmazunk, megszólunk vagy kritizálunk. Nagyon fontos lenne időről időre megvizsgálni saját bűneinket ezen a területen, és belefoglalni azokat a szentgyónásba. A nyelvünkkel való vétség fölötti bűnbánattartás segíthet, hogy rádöbbenjünk: szavainknak teremtő ereje van. Egy bátorító szó, egy jogos dicséret bearanyozhatja a másik napját, míg a másik ledorongolása akár burkolt átkot is megfogalmazhat – „te semmirekellő”, „te világ lustája”, „te tehetségtelen” –, amivel nem a másik megjavulását, hanem a rosszban való megmaradását érzük csak el.

A szentáldozásról: a szentáldozás módja (2. rész)

A pap mindig két, a hívek általában egy szín alatt áldoznak nyelvre vagy kézbe. A jelenlegi járványhelyzetre való tekintettel Marton Zsolt püspök atya kötelezővé tette visszavonásik a kézbe áldozást. „A kézbe áldozás – a Katolikus Lexikon meghatározása szerint az Eucharisztia vételének az a módja, amikor a szentostyát a pap az áldozó hívő kinyújtott tenyerébe helyezi, tehát nem a nyelvére.” Amikor az áldoztató odanyújtja nekünk a szentostyát, a „Krisztus Teste” szavakra válaszul „Ámen”-t (ennek jelentése héberül „valóban”) kell mondanunk hitünk megvallásaként. A kézbe áldozásnál figyeljünk oda, hogy a kezünk legyen tiszta, hiszen az Úr tisztaságos Testét érintjük vele; ne legyen rajtunk kesztyű, nehogy a szentostya darabkái beleragadjanak a szövetbe. Fontos, hogy a tenyerünket nyújtsuk ki, formáljunk belőle „trónust”, amire az áldoztató elhelyezheti Krisztus Testét. Tehát ne mi nyúljunk a szentostyáért, hanem engedjük, hogy odahelyezzék azt nyitott tenyerünkre. Tudatosítsuk ekkor, hogy Isten, aki az ég és a föld Teremtője, aki minket tenyerén hordoz, a szentáldozás pillanatában megpihen tenyerünkön. Az egyik kezünkbe helyezett szentostyát a szabadon maradó kezünkkel vegyük magunkhoz. A szentséget az oltár felé fordulva azonnal magunkhoz kell vennünk, nem vihetjük a helyünkre. Nagyon figyeljünk arra, hogy áldozáskor nehogy leessen a szentostya, ill. nehogy elkallódjanak annak darabjai. Egész magatartásunkkal fejezzük ki az Oltáriszentségben valóságosan jelenlévő Krisztus iránti imádásunkat. Adjuk meg ezekben a részletekben is a tiszteletet annak az

Úrnak, aki törekeny és védtelen módon közelít hozzánk az Eucharisztia színei alatt. A kézbe áldozás tehát megengedett, a jelen helyzetben az egyetlen módja az áldozásnak. A kézbe áldozás nem újkeletű dolog, a legősibb hagyományokra nyúlik vissza, ahogy arra a Katolikus Lexikon is emlékeztet: „*az utolsó vacsorán (az első áldozás alkalmával), miután az Úr testévé változtatta a kenyeret, megtörte és így szólt: »vegyétek és egyétek«, az apostolok kézbe kapták az Úrtól és úgy vették magukhoz. Ugyanígy, miután vérévé változtatta a bort, kezükbe adta a kelyhet: »vegyétek és igyatok ebből mindnyájan... « (Mt 26,26-27). Az ősegyház így áldoztatott: a hívő kinyújtott tenyerére helyezte az Eucharisziát.*”

Beszámoló a Házasság hetének ceglédi programjáról: Hármásban Istennel – randevú – közösségben (1. rész)

Így február környékén nem először merült fel barátainkkal való beszélgetésben, hogy kapcsolódjunk bele a Házasság Hete program sorozatba, de csak az idén éreztünk ahhoz elég erőt, hogy megszervezzük. „Ha az Úr nem építi a házat, hiába fáradoznak az építők.” Igaz ez egy program szervezésére és a házasságra is. Az előkészületek és a lebonyolítás alatt végig azt éreztem, hogy Isten segíti a munkákat. A munka pedig igazi közösségi munka volt. Nemcsak megszólítani kellett embereket, hanem maguktól is jöttek ötletekkel, segítséggel. Jó volt azt is megtapasztalni, hogy nemcsak házasságban élők tartották fontosnak ezt az eseményt. Végül 15 pár jött el erre az estére, ahol beszélgetéssel, vidám feladatokkal, zenével, tánccal erősítették házasságukat, hogy „Maradjunk együtt” Köszönet minden résztvevőnek és segítőnek! Az alábbiakban egy házaspár beszámolója olvasható. (*Ecseriné Szilvi*)

Nagyon kellemes estét töltöttünk együtt kettesben. A napi beszélgetéseket fontosnak tartjuk ahhoz, hogy jól működjön a házasságunk. Nekünk már nem kell időt „rabolni” más fontos tevékenységektől, mint fiatalabb korunkban, de azért az ismerkedésünk és házasságunk első éveit ritkán szoktuk felidézni. Most erre is bíztattak a szervezők. Köszönjük, mert megállapítottuk, hogy bár lassan megöregszünk, de úgy érezzük, hogy a szívünk még mindig fiatal. Egymás megismerésében pedig több mint 49 év házasság után is van dolgunk, mert nem értünk el valami sok pontot a feladatok során. (*Erzsi-Laci*)